

Mál nr. 219/2016**M
og****vátryggingafélagið V v/ málskostnaðartryggingar.****Ágreiningur um rétt til greiðslu úr vátryggingunni vegna dómsmáls um slit á fyrningu skuldar.****Gögn.**

Málskot, móttakið 12.7.2016, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 22.7.2016, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Á árunum 2001 til 2003 tók M námslán hjá Lánasjóði íslenskra námsmanna (LÍN). Eftir að námi lauk í árslok 2003 greiddi M reglulega af láninu en lenti svo í vanskilum með lánið í mars 2008 og í maí 2010 var stefna til heimtu eftirstöðva lánsins árituð um aðfararhæfi. Með úrskurði héraðsdóms í febrúar 2010 var bú M tekið til gjaldþrotaskipta og lauk skiptum í maí 2014. Með stefnu sem þingfest var fyrir héraðsdómi í maí 2016 höfðaði LÍN nýtt mál á hendur M þar sem höfð er uppi sú efniskrafa aðallega að fyrningarlit kröfu sjóðsins á hendur M samkvæmt nánar tilgreindu skuldabréfi verði viðurkennd með dómi. Til vara er krafist, að því er virðist, fyrningarhlita vegna kröfu á hendur M samkvæmt stefnu í hinu fyrra dómsmáli sem árituð var um aðfararhæfi í maí 2010. Í dómsmálinu mun reyna á túlkun 2. og 3. mgr. 165. gr. laga nr. 21/1991 um gjaldþrotaskipti o.fl., sbr. 1. gr. laga nr. 142/2010 um breyting á þeim, hvað varðar fyrningu og slit fyrningar kröfu eftir að búskipum lauk.

M hefur fengið lögmann til að taka til varna í dómsmáli því sem þingfest var nú í maí 2016. Vegna málarekstursins hefur M krafist þess að fá kostnað við málsvörnina greiddan úr málskostnaðartryggingarlið fjölskyldutryggingar sem hann hefur í gildi hjá V. V hefur hafnað greiðsluskyldu með vísan til greinar 25.12 í skilmálum vátryggingarinnar.

Álit.

Í inngangi fyrir málskostnaðartrygginguna í vátryggingarskilmálum V segir í upphafi að hlutverk málskostnaðartryggingarinnar sé að greiða málskostnað vegna ágreinings í einkamálum. Þá segir í gr. 25.1 í skilmálunum að vátryggingin bæti málskostnað sem snertir vátryggðan sem einstakling og getur komið til úrlausnar héraðsdóms eða Hæstaréttar hér á landi. Í greinum 25.2 til 25.14 eru tilgreind tilvik sem eru undanþegin bótaskyldu úr vátryggingunni. Þannig segir í gr. 25.12 að vátryggingin bæti ekki málskostnað sem m.a. varðar mál sem snúast um „gjaldþrota- eða nauðasamninga þar sem vátryggður er sjálfur gjaldþrota eða leitar nauðasamninga.“ Til þessa undanþáguákvæðis vísaði V þegar það hafnaði M um bætur úr vátryggingunni. Ekki er fyllilega ljóst hvað átt er við með gjaldþrota- eða nauðasamningum í ákvæði þessu, einkum gjaldþrotasamningum. Þótt í dómsmáli því sem höfðað hefur verið á hendur M kunni að reyna á túlkun ákvæða 1. og 2. mgr. 165. gr. gjaldþrotaskiptalaga verður ekki ráðið að umrætt undanþáguákvæði vátryggingarskilmálanna taki til dómsmáls þess sem hér um ræðir. Brestur því skilyrði til að beita því gagnvart kröfu M um bætur úr vátryggingunni. Verður því að fallast á rétt M til bóta.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr málskostnaðartryggingu hjá V.

Reykjavík, 16. ágúst 2016.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.